

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมัน
พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 64 และ
มาตรา 71 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง
การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมัน พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บ
ตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและ
น้ำมันที่คล้ายกัน

“สถานค้าปลีก” หมายความว่า สถานบริการน้ำมัน ซึ่งจำหน่ายปลีกน้ำมัน
เบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือคลังน้ำมันที่จำหน่าย
น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับผู้บริโภคโดยตรง
แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานบริการน้ำมันที่มีหลักฐานแสดงได้ว่าซื้อน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่
คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน มาจากสถานบริการน้ำมันที่ได้จดทะเบียน
สถานค้าปลีกและเสียภาษีแล้ว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด
รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“ผู้ค้าปลีก” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบ
ในการดำเนินงานของสถานค้าปลีก

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ภูเก็ต

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบ
รายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 5 และภาษีที่ชำระไว้ไม่

ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ 4 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้สถานค้าปลีกในเขตจังหวัดเสียภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ

ข้อ 5 การเรียกเก็บภาษี และการเสียภาษีตามข้อ 4 ให้เป็นไป ดังต่อไปนี้

5.1 อัตราภาษีที่เรียกเก็บ น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราลิตรละ 4.54 สตางค์

5.2 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของสถานค้าปลีก ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไปในสถานค้าปลีก

5.3 ให้ผู้ค้าปลีกเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

5.4 ให้ผู้ค้าปลีกยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด แห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ หรือสถานที่ที่ได้รับอนุมัติจากสรรพสามิตจังหวัด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

5.5 ให้ผู้ค้าปลีกจดทะเบียนสถานค้าปลีกต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่

5.6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มจากสถานค้าปลีกกรณี que ผู้ค้าปลีกไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่น

ที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้อง
ให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

5.7 ให้ผู้ค้าปลีกเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

- (1) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย
- (2) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 แต่ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าภาษีที่เสียขาดไปนั้น

5.8 กรณีผู้ค้าปลีกไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

5.9 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่ม
ได้งดหรือลดลงตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ 6 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตเรียกเก็บ
ภาษีแทน และให้กรมสรรพสามิตออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
เพื่อการจัดเก็บภาษีได้

ข้อ 7 การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ดำเนินการตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

ข้อ 8 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 5.5 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

ข้อ 9 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษี ตามข้อ 5.4 ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 10 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยาน
หลักฐานเท็จมาแสดง หรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อจะไม่เสียภาษี ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 11 ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ จะให้

พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 12 เมื่อกรมสรรพสามิต ซึ่งได้รับมอบให้เรียกเก็บภาษีแทนตามข้อ 5 เรียกเก็บภาษีแทนเพื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้หักค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในมาตรา 71 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แล้ว ให้ส่งมอบภาษีที่เหลือทั้งจำนวนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 13 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศ และระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วสิบห้าวันให้มีผลใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 11 เดือนมกราคม พ.ศ.2543

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดภูเก็ต (น้ำมัน)
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

หลักการ

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 มาตรา 64 (1) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดสำหรับน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ โดยจัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินลิตรละสิบสตางค์ และ กิโลกรัมละไม่เกินสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

เหตุผล

เพื่อให้การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมัน ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สอดคล้องกับความในมาตรา 64 (1) แห่งพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดภูเก็ต (น้ำมัน) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 นี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีเคาน์เตอร์น้ำมัน
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีเคาน์เตอร์น้ำมัน พ.ศ. 2543 ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 64 และมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และโดยอนุมัติของ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีเคาน์เตอร์น้ำมัน” แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 3. วรรคสาม แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีเคาน์เตอร์น้ำมัน พ.ศ. 2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์

ข้อ 4. ให้ยกเลิกความใน ข้อ 3. วรรคสี่ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีเคาน์เตอร์น้ำมัน พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้า มาซึ่งน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 5. ให้ยกเลิกความใน ข้อ 3. วรรคหก แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีเคาน์เตอร์น้ำมัน พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ค้า” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งนำเข้ามาซึ่งเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย

ข้อ 6. ให้ยกเลิกความใน ข้อ 4. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมัน พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 4. ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด และให้ผู้ค้าเสียภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ ”

ข้อ 7. ให้ยกเลิกความใน ข้อ 5. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมัน พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5. การเรียกเก็บภาษีและการเสียภาษีตาม ข้อ 4. ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

5.1 อัตราการเก็บภาษีให้เป็นไปดังนี้

น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราลิตรละ 4.54 สตางค์ หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ อัตรา กิโลกรัมละ 4.54 สตางค์

5.2 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของผู้ค้า ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไปในสถานการค้า

5.3 ให้ผู้ค้าเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

5.4 ให้ผู้ค้ายื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ ภายในวันที่ยี่สิบของเดือน ถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปิดทิ้ง

5.5 ให้ผู้ค้าจดทะเบียนสถานการค้าต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่

5.6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากลูกค้า กรณีผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้า หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

5.7 ให้ผู้ค้าเสียเบี้ยปรับในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(1) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย

(2) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 แต่ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าภาษีที่ขาดไปนั้น

5.8 กรณีผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

5.9 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษีโดยเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มให้หักหรือลดตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ 8. การใดซึ่งดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้ำปลิกน้ำมัน พ.ศ.2543 ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นอันใช้บังคับได้ต่อไป

ข้อ 9. ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศ และระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2548